

ת"ד 9489/08 - מדינת ישראל נגד ישראל דב רונה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

17 יולי 2022

ת"ד 20-08-9489 מדינת ישראל נ' רונה

בפני כבוד השופטת שרתית זוכוביצקי-אורן
מדינת ישראל
באמצעות משטרת ישראל
תביעות תעבורה ירושלים וש'
ע"י ב"כ עוזר שרת דרכו

נגד
ישראל דב רונה
הנאשם
עו"י ב"כ עוזר יוסי ראובן

ממר דין

העובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו, בעבירות של נהיגה בנסיבות ראייה בלבד [סעיף 62(2) לפקודת התעבורה] נוסח חדש] תשכ"א - 1961 (להלן: "הפקודה), גריםת חבלה של ממש בלבד [סעיף 38(3) לפקודה, اي מתן זכות קידמה בפניה ימינה בלבד [סעיף 64(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות"), התנהגות הגורמת נזק בלבד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה.

עובדות כתוב האישום

2. בתאריך 16.07.20 בסמוך לשעה 09:30 נаг הנאשם ברכב תוצרת פולקסווגן הנושא לוחית רישיון מסטר 51-506-22, בכביש הגישה ליישוב מבוא שילה והתקרב ביציאתו מהיישוב אל הצומת עם כביש 458.

3. באותו שעה נаг טהה מרואן (להלן: "הנפגע") ברכב מסווג משא תומך תוצרת מאן הנושא לוחית רישיון מסטר 458-63-743 שאליו מחובר גרור נתמך רכין הנושא לוחית רישיון מסטר 15-676-52 (להלן: "הרכב המערבי") בכביש 458 ממול לכיוון נסיעת הנאשם.

4. הנאשם נаг בrelsנות ונסיבות ראש, בcurr שנכנס לצומת מוביל לתחום זכות קידמה לתנועה החוצה, לא הבחן ברכב המערבי שהגיע מימינו ופגע בו תוך שהנפגע ביצע סטייה שמאליה כדי להימנע מגיעה קשה יותר והתהפר (להלן: "התאונה").

5. כתוצאה מהთאונה, נחלל הנפגע חבלה של ממש ושני כלי הרכב ניזוקו.

6. הנפגע פונה לבית חולים, אובדן כסובל מחתך פלאפ בראשו, באיזור הזיגומטי משמאלי באורך של כ-5 ס"מ ובעומק של 0.3 ס"מ, חתך נוסף באורך 1 ס"מ, שיפושים ממופוזרים בחרוע שמאל עם חתך באורך 4 ס"מ, חתך בcef' יד ימין עם זכוכית באורך של 1 ס"מ. הנפגע טופל בחדר המיוון ובוצעו לו כ-20 תפרים בחתכים השונים. בבדיקה סי. סי שנערכה לו אבחנו שבר בצלע 6 משמאלי ושבר בצלע 2 משמאלי באספקט הקדמי עם קונטוזיה ריאתית עדינה בצדז. הוא אושפץ להשגחה טופל במשככי כאבים ושהරר בעבר יומיים לבתו.

עtero התעבורתי של הנאשם

7. הנאשם יליד שנת 2002 בן 20, בעל רישיון נהיגה משנת 2018 ועtero התעבורתי נקי מעבירות.

تسקיר שירות המבחן

8. הנאשם שני בסדר הלידה מבין שישה אחים, משפחתו נורמטיבית מלוכדת ותומכת והוריו המהווים עבورو גורמי תמיכה והכוונה.

9. הנאשם חיל בשירות סדיר בוגר 12 שנות לימוד, משרת כЛОחם ח"ר. על פי דבריו מפקדו הנאשם חיל המבצע את המוטל עליו מבחינה ערכית ומבצעית על הצד הטוב ביותר, נרתם לכל משימה ומהווה עוגן ודוגמא אישית לՏובביו.

10. הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, תוך שהוא מתאר שיקול דעת מוטעה שלו, כאשר סבר כי יכול להשלים את הפנינה. הוא סיפר כי יצא להגיש עצמה לנפגע והמתין עד להגעת כוחות ההצלה. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו ודאגה לשלומו של הנפגע. הנאשם חוווה קושי רגשי לאחר התאונה והצליח להתמודד עם המצב בתמיכת משפחתו, תוך שהוא שולל שימוש באלכוהול או סמים.

11. שירות המבחן העיריך כי הסיכוי להישנות עבירות תעבורה נמוך. הנאשם הגיע לכל הפגשות ושיתף פעולה באופן מלא. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם בעל יכולות אישיות ורגשות טובות, וכי העבירות בהן הורשע בוצעו על רקע שיקול דעת מוטעה וניסיון מועט בניהוג ולא עקב קיומם של דפוסים בעייתיים או נתיחה להקל ראש בחוקי התעבורה, שאף מתבטאת בגילוון תעבורתי נקי.

12. לאור האמור, לא המליך שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן אלא על הטלת צו של"צ נרחב בהיקף של 300 שעות כענישה חינוכית ומיציבת גבולות.

הריאות והטייעונים לעונש

13. המאשימה הגישה את הרישום התעבורתי של הנאשם ומסמכים רפואיים של הנפגע (ת/א).

14. הנאשם הגיע מכתב מאט מפקד הגדור בו הוא משרת.

טייעוני המאשימה לעונש

15. ב"כ המאשימה טענה כי לאור העבירות בהן הודה והורשע הנאשם ולאור תוכאות התאונה כפי שעלו מפי הנפגע ועל אף העובדה כי שהנאים נוהג משנת 2018 ללא עבירות תסקיר שירות המבחן מקל עמו.

16. לטענת המאשימה העבירות החמורות בוצעו על רקע שיקול דעת מותעה בשל גילו וניסיונו המועט של הנאשם בנהיגה ותוatzאתן יכול היה להיות קטלנית ولكن לא ניתן להקל בראש ולהמעיט בתוצאות מעשי הנאשם, אך בשל הנסיבות אותן מינה שירות המבחן.

17. לטענתה מתחם הענישה הראי נع בין שלושה חודשים מסר אשר יכול וירצוז בעבודות שירות לבין 12 חודשים מסר בפועל. פסילה בפועל למשך 6 חודשים ועד 5 שנים. ורכיבי ענישה נוספים. ב"כ המאשימה בקשה להטיל על הנאשם את העונשים הבאים: מסר בפועל למשך 3 חודשים, אשר יכול וירצה בעבודות שירות, פסילה בפועל למשך 15 חודשים, וכן עונשים נוספים של מסר מותנה פסילה מותנית וקנס.

עדות מרואן טהה, הנפגע

18. הנפגע תאר את הפגיעה אותן חווה בשל התאונה והוסיף כי טיפול גם בפיזיותרפיה ובפסיכיאטריה, שכן כאשר הוא הגיע לצמתים הוא מפחד להמשיך ולנסוע וכי הוא ממשיר לסבול מפחדים וסיטוטים וכי שב לעבודתו לאט, שכן הוא ממשיר וסובל כאבים באזור שבו נשברו צלעותיו.

טעוני הנאשם לעונש

19. ב"כ הנאשם טען כי, הנאשם קיבל אחריות, חסר זמן שיפוטי, שיתף פעולה מתחילה ההליך ועד סומו. הוא הוסיף כי יש להטיל ענישה בפרופורציות הנכונות שכן מדובר בnage חדש, חסר ניסיון, שגרם לתאונה עקב חוסר הניסיון. הוא הוסיף כי מדובר בחיל בשירות סדיר, לוחם המבצע שירות צבאי משמעותי לטובת כלל תושבי ישראל.

20. הוא הפנה לאמר בתקיר המבחן הן לגבי העדר דפוסים בעיתיות מחד, לקיחת אחריות וחרטה מאידך, והמליצה להסתפק בענישה בדרך של של"צ.

21. ב"כ הנאשם עתר, כי בית המשפט ימנע מהטלת מסר גם בדרך של עבודות שירות ואף מענישה בדרך של של"צ. אלא يستפק בעונש של שלילה מלאה רישוי או לקבל רישיון נהיגה, ולענישה צופה פני עתיד. לעניין עונש פסילת הרישוי, בית המשפט התבקש לקוז את התקופה בה היה הנאשם נטול רישיון.

דין והכרעה

חומרת העבירה ומתחם הענישה

22. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכי החברתיים שנפגעו מביצועו של העבירה ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה הולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוגגת בהם אלא גם בסביבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנטיותיו של כל מקרה ומקורה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזגי נ' מדינה

ישראל (פורסם ב公报 15.1.2014).

23. הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הוא הגנה על שלמות הגוף של משתמשי הדרכ. בנסיבות לא נתן הנאשם תשומת לב מספקה למצוות התנועה בכיביש ולתנאי הדרך תוך שהוא חוצה את קו העצירה והחל בנסיעה ימינה ובכך העמיד את ציבור משתמשי הדרך בסכנה שה坦משה וגרם לתאונת דרכים בה נפגע אדם. בرع"פ 2996/13 ניאזוב נ' מדינת ישראל(פורסם ב公报 13.08.14) נקבע בין היתר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בוחנת "ונשמרתם מאי לנפשותיכם" (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חייו של אדם עצמו אלא גם על חייו החולת"

24. בرع"פ 2564/12 בעניין קרני, עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מرتעה בתאונות דרכים בהן נגרמו חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיini נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמו חבלות ופציעות חמורות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

ברע"פ קרני, חיווה בית המשפט העליון דעתו כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, דברי כב' השופטת (בדימ') נאור:

"בבואנו לקבוע את העונש הראו, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבוקש, עליון חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר אחרי סוג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכת נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיini נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם ב公报], 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמו חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

25. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. היבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספת והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. היבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגרמת מחומרת הפגיעה שנגמרה לנפגע בתאונת .

רמת הרשלנות

26. על פי עבודות כתוב האישום בו הודה הנאשם, הוא הגיע לצומת היישוב מבוא שילה ונכנס לצומת מבלי מתחת לזכות קדימה לתנועה בדרך החוצה.

ברע"פ 2320/04 קROL סקורצקנו נ' מדינת ישראל (פורסם בנתו: 04.03.17), קבע כבוד השופט מישאל חסין בעניין פרשנות התקנה:

"השאלה המשפטית העקרונית של היקף חובת מתן זכות הקדימה כהוראת לפי תקנה 64(א)(2) לתקנות התעבורה... מעבר לנדרש אוסף, כי לא נתעוררה במקרה דין כל שאלת משפטית עקרונית, שכן מלשון התקנה ברור ונ顯ר למי זכות הקדימה ועל מי מוטלת חובת המתנה בכינסה לצומת. מידת קירבתו לצומת של הרכב בעל זכות הקדימה תלמד על-פי נסיבותו של כל עניין ועניין, תוך שימוש בשכל הישר ובניסיון החישם".

27. חובת זהירות המוטלת על נהג המכונית במતן זכות קדימה אינה מסתיימת בעת שהחbill בפניה בצומת אלא משתרעת על כל שלבי הפניה. במהלך פניתה בצומת עליו לבדוק את מצב התנועה בדרך על מנת לתת זכות קדימה לכל רכב אחרים הבאים בצומת.

בע"פ 00/1567 טומצראנסקי נ' מדינת ישראל (לא פורסם), קבע בית המשפט העליון:

"אין "לכבות" את זכות קדימה ואין לקחת אותה בכוח, או להעמיד נהגים אחרים, בפני עובדה מוגמרת. יש להמתין עד שה坦ונה בכביש החוצה, לא תהיה קרובה לצומת."

בנוסף לכך, בע"פ 03/10332 חיים בליכר נ' מדינת ישראל (פורסם בנתו 04.03.25) קבע בית המשפט העליון:

"מתן זכות קדימה על ידי המערער פירושה, בנסיבות העניין, הוא מתן זכות קדימה לרכב בעל הזכות, בהתחשב במרקח שלו מהצומת ובהתחשב בנסיבות נסיעתו, תהיה אשר תהיה המהירות. לשם קיום הזכות, על החיב במતן זכות קדימה להמשיך ולעקב אחריו הרכב בעל זכות הקדימה, על מנת להבטיח שהואאמין בכך כוכנו בכינסתו לצומת ובכך לא עמד המערער בעניינו".

בע"ת (מחוזי י-מ) 16-08-45756 מדינת ישראל נ' יורם אחרק (פורסם בנתו 17.08.16) נדונה תאונת דרכים קטלנית, בה קופחו חייו של רוכב קטנוע אשר נפגע מן האוטובוס בו נהג הנאשם, ואשר סטה מסלולו. עם זאת, על פי כתב הנאשם, קודם לכינסתו לכביש, עצר הנאשם בקהל עצירה בטרם ביצעה את הפניה, והוא הבוחן כי נתיב הנסעה הנגדי אינו פנוי והמתון. לאחר זמן קצר החל לחצות את נתיב הנסעה הנגדי, בנסעה איטית בmäßigות של 10 קמ"ש. נקבע כי מדובר בטעות בשיקול הדעת, והיה עליו להמתין עד שדרכו תתפנה. בית המשפט קבע כי ללא ספק מדובר בהנהגה שדה הראה של המושב היה פתוח, והיה עליו להמתין עד שדרכו תתפנה. בית המשפט קבע כי לא ספק מדובר בהנהגה רשלנית, אשר גרמה למותו של המנוח. עם זאת, נקבע כי מידת הרשלנות במקרה זה נמוכה יחסית.

28. על פי נסיבות התאונה המתוארות בכתב האישום בו הודה הנאשם בו הגיעו לצומת היישוב מבוא שילה עם כביש 458 ונכנס לצומת מבלתי שנתן זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה לא הבחן ברכב המערב שהגיע מימינו.

29. יתרה מכך נהג הרכב המערב נאלץ לסתות שמאלה על מנת להימנע מפגיעה קשה יותר, סטייה זו גרמה

להתpecificות הרכב המערוב. כל זאת כאשר לא היה דבר שהסתיר לנאמן את הדרכו, או הפריע לשدة הראה שלו.

30. הנאם לא נתנה זכות קדימה לנפגע וזאת על אף חובתו לעשות כן ועל אף שעלה פי הנזונים בשטח ובכלל זה, שدة הראה הרחב שעמד לרשותו היה עליו להבחן בכל הרכיב הגדול מכך המתקרב ולהימנע מהמשך כניסה לצומת ופגיעה בו.

נוכח הנסיבות המתוירות מצאתי כי מדובר ברשנות ברמה נמוכה עד בינונית.

מידת המسوכנות

31. כתוצאה מהתאונת פונה נהג המשאית, ואושפז בבית החולים כאשר הוא סובל מנזקים גופניים ובهم שלושה חתכים שבהם בוצעו כ-20 תפרים, שפוחפים בגפים 2 צלעות שבורות, ופגעה קלה בראיה. על פי דברי נפגע העבירה כיום הוא עדין סובל מכאבם וממשיך לחווות סיוטים, שבಗינם אף טופל פסיכיאטרי.

נוכח האמור אני קובעת כי מידת המסוכנות של הנאשמה, היא נמוכה עד בינונית.

מתחם העונשה

32. בפסקת בית המשפט המתיחסת לעונשה באי מתן זכות קדימה בפניה ימינה ונהייה בחוסר זהירות הגורמת נזק, ניתן למצוין רמות עונשה שונות בהתאם לנסיבות התאונת, בהתייחס לביצוע העבירות, נסיבות ביצוע ונסיבות מבצען. מתחמי העונשה נקבעים בהתאם לאופיו של האירוע ומאפייניו, כפי שממלדים המקרים הבאים:

בת"ד (ו-מ) 15-08-2015 **מדינת ישראל נ' ברדוֹנו**, מיום 2.4.17, אליו אף הפנה ב"כ המאשימה, הורשעה נאשנת בעבירות של התנהגות הגורמת נזק, נהיגת בקלות ראש, גריםת חבלה של ממש ואי מתן זכות קדימה בפניה שמאלה. הנאשנת פגעה ברוכב אופנו שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונת נחבל רוכב האופנו ונגרמו לו שברים שהצריכו ניתוח. לאחר התאונת השתפר מצבו של רוכב האופנו באופן ניכר וטרם נקבעו לו אחוזי נכות. בית המשפט קבע כי כיוון שהנפגע שב לתפקיד מלא, לנוכח העדר עבר פלילי או תעבורתי לנאשנת ומכוון עקרון ההדרגותיות בעונשה אין מקום להטיל על הנאשנת מאסר בפועל. על הנאשנת הושתו צו של"צ בהיקף של 90 שעות, פסילה למשך 10 חודשים, קנס בסך 1,000 ל"נ, התחייבות, פסילה על תנאי וצו מבחן למשך שנה.

בעפ"ת 15-02-24519 **מוטולה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנוו 15.03.12) הורשע הנאשן בעבירות של אי ציות לתמרור עצור וגרימת חבלה של ממש. המעורב, רוכב אופנו נפגע קשה, איבד את רגלו, שנכרתה מעל הברך, וngrמו לו שברים נוספים. בית המשפט גזר על המעורב מאסר בעבודות שירות, פסילה בת 11 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בערעור בוטל רכיב המאסר, ולצד הנזק הכבד צוין ותק נקבע כי הנאשן נהג באופן רשלני.

בפל"א 14-06-5289 **מדינת ישראל נ' פרלמוטר** (פורסם בנוו 15.07.14) הורשעה הנאשנת בעבירה של אי מתן זכות קדימה. הנאשנת חסמה נהג אופנו וגרמה לו לחבלות של ממש אך מצבו טרם שב לקדמותו. בית משפט הדגיש כי זהו אירוע ראשון מסוג זה של הנאשנת ועברית תעבורתי התישן. בית המשפט גזר על הנאשנת פסילה של 4 חודשים

עוונשים מותנים.

בת"ד 19-08-4005 **מדינת ישראל ב' כליל החורש**(פורסם בנבו 20.06.2.0) ביצע הנאשם שהינו שוטר פנית פרסה עם שדה רעה של 120 מטר ופגע ברוכב אופנוו. רוכב האופנו נחבל חבלות של ממש בדמות שרירים בצלעות ואושפז למשך שבוע ימים. בית משפט קבע העדר מסוכנות ממשית לעתיד והטיל פסילה של 3 חודשים כאשר לאחר 30 ימים אושר לנאשם להנוג ברכב משטרתי.

ת"ד 18-08-1415 **מדינת ישראל נ' מאיר**(פורסם בנבו 20.02.19) , שם הורשע הנאשם בכניסה לצומת לאחר שלא צית לتمرור מתן זכות קדימה ועקב כך הוא פגע ברוכב קטן. כתוצאה מההתאונה נגרמו לנפגע העבירה שרירים בחוליות. הנאשם עמד בסכנת פיטורים. בית משפט נתן משקל לעובדה כי הנאשם לא נפל פסילה מנהלית מלנהוג. בית המשפט הטיל עונש של פסילת מינימום , קנס והתחייבות.

בת"ד 20-01-11759 **מדינת ישראל נ' שטיינברג**(לא פורסם). הנאשם לא ציתה לTIMER ביציאה מהחניון ופגיעה ברוכב קטן. לרוכב הקטנו נגרמו חבלות ושרבר בשורש כף היד. בית המשפט גזר על הנאשם פסילה מלאהציק רישון למשך חודשים, 100 שעות של"צ ופסילה על תנאי.

33. בפסק דין אליהם הפantha ב"כ המאשימה הנسبות שונות וחמורות יותר ועל אף זאת, הקל בית המשפט עם הנאשםים.

ברע"פ 8588/16 **ר' נ' מדינת ישראל**(פורסם בנבו 8.11.16), הנאשם נהג בדרך עירונית בה מהירות המותרת 50 קמ"ש במהירות של כ-90 קמ"ש, כתוצאה לכך איבד שליטה על רכבו חצה מסלול ופגע באופן קשה ברוכבת קטן שהוא נכנס לנטייב נסיעתה. נגזרו עליו 6 חודשים מסר לרצוי בדרך של עבודות שירות , 7 חודשים מסר על תנאי, פסילה מלקביל או להחזיק רישון נהיגה במשך 36 חודשים, פסילה על תנאי לשישה חודשים קנס בסך 1,000 ₪ והתחייבות. העורורים שהגיש נדחו.

בעפ"ת 9298-02-15 **קטנו ב' מדינת ישראל**(פורסם בנבו 12.02.15) הנאשם היה נהג אוטובוס אשר הביט לאחרור תוך כדי נהיגה לא שמר מרחק ופגע במספר כלי רכב שנסעו לפניו, וגרם לפגיעה קשה מאד באחת המעורבות. לחובתו בעת הדיון בערעורו עמדו 24 הרשעות קודמות. בית המשפט שלערעור קבוע כי לא הייתה רשלנות מופרזת של הנאשם ובשל כך ובשל תסקיר חיובי של שירות המבחן קבוע כי את עונש המסר שנגזר עליו יבצע בדרך של עבודות שירות.

34. ב"כ הנאשם הגיע אף הוא פסק דין, אשר בנסיבותיהם, דומים לעניינו.

בת"ד 16-10-221 **מדינת ישראל נ' אחולאי** (פורסם בנבו 26.11.17) נדון עניין שנسبותיו דומות מאד לעניינו, שם נגזרו על הנאשם, אף הוא חיל בשירות סדיר, העונשים הבאים: פסילת רישון ל-7 חודשים בגין הפסילה המנהלית, פסילת מלאהציק או לקבל רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים על תנאי במשך 3 שנים, מסר על תנאי לתקופה של

חודשיים למשך 3 שנים, קנס בסך 180 ₪ והתחייבות כספית על סך 3,000 ₪.

בעפ"ת 14-02-47632 **מלוף נ' מדינת ישראל**(פורסם בנוו 14.06.3), הורשע הנאשם, חיל בשירות סדיר בתאונת דרכים ובחבלה ממשית בנפגעת שרגלה וירכה נפגעו, והוא נזקקה לניתוח וקיבוע. עליו הוטלו העונשים הבאים: קנס בסך 1,000 ₪, פסילה בפועל במשך 5 חודשים, חתימה על התחייבותיפויו לנפגעת בסך 5,000 ₪. יש לציין כי הערעור נסוב בעיקר על גובה הקנס והיפויו. הערעור נדחה.

35. מהמקובל עולה, כי מתחם העונשה בתאונת הדרכים בה הורשע הנאשם בגין חבלה של ממש נע בין של"צ למאסר קצר בעבודות שירות, פסילה של מספר חדשים ברף התחנות ועד לפסילה 20 חודשים מאסר על תנאי,יפויו לנפגע העבריה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

36. לעולם העונשה היא אינדיבידואלית, הבדיקה את מצבו של הנאשם על רקע מכלול נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 89/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

37. לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם העונשה המקביל את המקרה האינדיבידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים ואיזה שיקול הינו המרכז וזאת בהתאם לנסיבותו האישיות של הנאשם, עברו ונסיבות ביצוע העבריה.

כך גם קבע המחוקק, אפשרות לחרוג מתחם העונשה כשישנה אינדיקטיה שיקומית.

38. לנסיבותו האישיות של הנאשם ניתן משקל מסוים אך לא מכريع, בשל העובדה שרוב הנואשמים בעבירות אלו הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עליהם ביום גרימת התאונה. כך שלאולם יהיו נסיבות הנאשם "יחודיות".

39. עם זאת יודגש כי ככל גזר דין אחר אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של הנסיבות לגבי הנאשם, שכן העונשה לעולם תיבדק לכל מקרה לפי נסיבותו. [ראו תפ(חי) 13-11-43073 מדינת ישראל נ' זובידאת, לא פורסם (ימים 14.9.16)].

מצאי למקם את הנאשם ברף הנמור של מתחם העונשה.

40. הנאשם מחזיק ברישון נהיגה משנת 2018 והגילו התעבורתי שלו נקי לחלוטין.

41. על המסוכנות הנמוכה של הנאשם ניתן ללמידה מתקיר שירות המבחן הקבוע כי התאונה ארעה עקב חוסר ניסיונו של הנאשם וגילו הצעיר . על המסוכנות הנמוכה ניתן ללמידה מהמכתב ממפקד הגדור בו הוא משרות ומהעובדת כי הנאשםלקח אחריות מלאה על מעשיו ומהתנהגותו במהלך התאונה ואחריה, החרטה המלאה שהביע .

42. בקביעת העונש הולם לנואשם לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של, את העובדה כי אין לחובתו עבירות תעבורה

כמו כן לKHHTI ביחסו את נסיבותו האישיות של הנאשם ולהשפעה שעשויה להיות לענישה מחמירה עליו, לאור גלו הצעיר והיותו חיל בשירות סדר. שירות המבחן המליץ להטיל על הנאשם צו של"צ אותו יתקשה הנאשם לבצע הוויתו חיל קרבו בשירות סדר. בנסיבות אלה לא ניתן היה לאוזן את הפסילה עם צו של"צ והדבר קיבל ביטוי במשך תקופת הפסילה.

- .43. לחומרה KHHTI ביחסו את תוכנותה של התאונה בה נחבל הנפגע חבלות של ממש ואת השפעתם עליו.
- .44. לקולה KHHTI ביחסו את עברו התעבורי הנקוי של הנאשם, את נסיבותו האישיות, את הוודאות, שחשכה זמן שיפוטי יקר, ואת הבעת החרצה הקנה שלו.
- .45. לפיקר, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:
1. פסילה מלקלבל ו/או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 11 חודשים. הנאשם פטור מהפקדה. מזכירות תהسب הפסילה מיום הפסילה עד תום ההליכים. הפסילה רוצחה במלואה.
2. פסילה מלקלבל או מלאחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
- .4. קנס בסך 500 ₪ אשר ישולם עד ליום 22.10.18.
- .5. מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים אם יעבור עבירות של נהיגה בפסילה או גרים תאונת דרכים עם חבלות דרכים עם חבלה של ממש.
- .6. התחייב על סך 5,000 ₪ להימנע מעבירות של נהיגה בזמן פסילה וגרימת תאונת דרכים עם חבלות של ממש למשך שנתיים מיהום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים דין.